

נמור של עיר

הם תופרים צילינדרים לטכס הענקת "פרס נובל" * שירת האדמה * סרג'נט קרומהולץ מספר * האקדמיה. מינהל ההסברה ועלוקות עסקונת הספרות העברית

תולעי תרבות

השוודים

הדירה העבודה של אדונים אלו, הוא מופלא במידותיו. כרסאית נוחת ומפורר רות מפכית לשולחן ישר זווית. כמה רהיטים העשויים עץ ורדיו, וילאות של סאטין לאורך החלונות קפני הזנתיות. פסל-ארד מזוהב בקצה השולחן, זה של המשורר קארל מיכאל כלמאן הפורט על הנבל כדי לשעשע אותם האדונים — כך מתאר עד ראייה את המקום שבו נערכות בכל יום חמישי בשבוע, בעיר העתיקה של שטוקהולם. ישיבות האקדמיה השוודית, המופקדות על הענקת פרס נובל. מזה כמה שנים, עושים כמה מחברים מקומיים, כל שביכולתם על-מנת שכתביהם יגיעו לדיון, בין חברי האקדמיה השוודית. הענקת הפרס לסופרים יהודיים כסול לזר ויצחק בשוויים-זינגר בשנים האחרונות ולש"י עגנון קודם לכן, הביאו את התיי אבון למחברים המקומיים שבהם עוסקת רשימה זו.

מסתבר, שבכמה מהטרקלינים הצדדיים של הספרות הישראלית מתפתח הפרס זה יחס, כאילו היה משהו בין פרס ברנר לפרס נובל, ומחברים אלה החלו לתפור סמוקניגים ולמודדו צילנדרים לזכיה בפרס נובל, אם לא מטעם האקדמיה השוודית, אז מטעם עצמם.

רכילות שכנראה אינה מרושעת, ויש לה יסוד רב במציאות, היא הרכילות המספרת, כי בנימין תמוז, הגולה באחרונה בלוגי דון, תבע ממו"ליו לתרגם לשוודית את סיפורו ריקוויאם לנעמן, וכאשר אלה סירבו השתבשו היחסים ביניהם. התסריטאי והעיתונאי יורם קניוק

מסתובב מזה חודשים רבים בחצות עיר הקודש, כאשר אחריו מזדנבת המתרגמת האישית שלו לשוודית, אשר בידיה הפקיד את הרקת כתביו ללשונם של האבירים הגבוהים ובהירי השיער. יוצאים מהכלל, הם הסופרים והמשוררים, ממעלתם של יצחק בני-נר, עמוס עוז,

תמוז פרס ברנר + פרס קוגל = פרס נובל קניוק שחר

פועל בשנתיים האחרונות, באינטנסיביות רבה לתירגום של לפחות יצירה אחת משלו, לשוודית, במטרה, שיצירה זו תוגיע גם את אותם אבירים, המתכנסים בעיר העתיקה של שטוקהולם. מסתבר, כי מדובר כנראה בנגיף שוודי, הפולקלור הירושלמי מספר כי דויד שחר (היכל הכלים השבורים),

או יהודה עמיחי, שאינם עושים דבר על-מנת שכתביהם יראו אור בשוודית, וכתביהם רואים אור, בלשון זו, בשל טיבם ואיכותם, העניין הספרותי והתרבותי שהם מעוררים. סביר להניח, שמאחר שהאדונים של האקדמיה השוודית אינם ממונים מטעם עסקני אגודת-הסופרים העבריים, שאם בעתיד יוענק פרס נובל לסופר ישראלי כלשהו, הרי הפרס יוענק על איכות, ולא על עסקנות או תגופה.

תמליץ

משהו קרה

רשימת-הספרים המומלצת של "נמר של נייר" לחודש מארס 1980, מקיפה את הספרים הבאים:

●● בשירה בולטים ספריהם של המשורר בן נצרת, מיישל חרד הצטבר רות שראה אור בהוצאת הקיבוץ המאוחד ●● ספר שירה נוסף, הבולט בייחודו למרות היותו כבול בכבלי נוסטאלגיה מתקתקה, הוא ספר שיריו החדש של יורם טהריר-לב הנשיקה הראשונה שאף הוא ראה אור בהוצאת הקיבוץ המאוחד ●● ספר פרוזה מעור לה ויוצא-דופן, הוא השלג השחור מאת סופר הבלשים ג'ורג' סימנון. הספר בראה אור לפני כ-25 שנה בתרגום עברי, ראה אור מחדש, והפעם בהוצאת כתר ●● אין ספק שסיפורו השני של ג'וזף הלר משהו קרה הוא חוויה מרתקת, שבכוחה לחשוף לא מעט מהעולם של החלום האמריקאי, כפי שזה משתקף בעיני מחבר מילכוד 22, הספר ראה אור בהוצאת זמורה ביתן מודן ●● מי שטרם קרא את סיפורו השלישי (למבוגרים) של יצחק בני-נר אחרי הנשט שראה אור בהוצאת כתר מומלץ לו לעשות כן ●● יזהר במיטבו מצוי בסיפור החורשה בבבעה שראה אור במהדורה מתוקנת בהוצאת הקיבוץ המאוחד וקרן תל-אביב לספרות ולאמנות ●● מותחן מעולה הוא הברירה השטנית פרי עטו של פרדריק פורסיית (מחבר נשיא על הכוונת, תיק אודיסה וכלבי המילי-חמה). הספר ראה אור בסיפרי ש"ך שי"שיו שבהוצאת שוקן ●● קובץ מעניין ובעל חשיבות הוא הקובץ לאה גולדברג: מיבחר מאמרים על יצירתה שליקט א.ב. יפה, ובו מיבחר מאמרי ביקורת על יצירתה של המשוררת המנוחה לאה גולדברג. בולטים בר קובץ מאמריהם של עזרא זרמן, נתן זך, א.ג. שטראוס ואפריים ברודא. הקובץ ראה אור בהוצאת עם עובד וקרן תל-אביב לספרות ול-אמנות ●● שלושה סיפרי מדע בדייוני שראו אור באחרונה, והם מומלצים: דוברט היינלין מנהרה בשחקים בהוצאת מסדה; הכוזב מאת פרנץ מ. רובינסון ונתיב התופת מאת רוג'ר זילאזני, שניהם בהוצאת כתר ●●

אבא תרגום

בגידה ואמא אדמה

בשעות אחרי-הצהריים של ה-26 ביוני, שנת 1943, קיבל אדולף היטלר באחותו בארגוהף את פניו של הסופר הנורווגי בן ה-83, ותחן פרס נובל (לשנת 1902) קנזל המבוק. היטלר הצהיר בפני הסופר הגדול: "אני מרגיש שאני קשור אליך, משהו שהיו דומים במובן מסויים לחיך." השניים נכנסו פנימה לפגישת-עבודה. כעבור שלושת רבעי שעה יצאו מהפגישה היטלר כועס והמסון בוכה.

כאשר תמה מילחמת העולם השנייה, ערכו שלטונות נורווגיה מישפט לקנט המסון. הסופר הושם במאסר-בית. בדצמבר 1947, אחרי שאושפז במירפאה פסיכיאטרית, הוטל על המסון החירש, בן ה-88 קנס בסך 425,000 קרונות על הנזק שגרם לארצו כאוהד-הנאצים, וכתומך של שליט נורווגיה מטעם הנאצים קווילינג. הדיעות והפרשנויות בדבר מעשהו או בגידתו של המסון שגויות במחלוקת מאז ועד היום, ורק באחרונה ראה אור בנורווגיה ספר, המנסה לפענח את מעשיו של המסון. תיאוריה מקילה אחרת טוענת, כי בדומה לסופרים אירופאים אחרים, שחשו את הזעזוע שתיעושו העולם מביא, הטיף המסון את הקשר לעולם הקדום, ולשורשים שבי אדמה, ובמקביל, האמין שבהיטלר, ובתנועה הנאצית, מצוי המכשיר שישבי את האדם האירופאי אל "ברכת האדמה". המסון מת מקולל וכימעט נישכח. באחרונה באה עדה מחודשת ליצירתו

יהודה עמיחי

אנתולוגיה ישראלית

ירושלים מלאה יהודים משמשים

ירושלים מלאה יהודים משמשים בהסטוריה, יהודים יד שניה, עם פגימות קלות, זולים יותר. והעין לציון צופיה כל הזמן. וכל העינים של חיים ושל מתיים נשברות כמו ביצים על שפת הקערה לעשות את העיר עשירה ושמנה ותופחת.

ירושלים מלאה יהודים עיפים והם מצלפים תמיד מתדש לימי זכרון והג כמו דבים מרקדים בכאב רגלים.

מה ירושלים צריכה! היא לא צריכה ראש עיר, היא צריכה מנהל קרקס, עם שוט ביד לאלף נבואות ולאמן נביאים לדהר סביב סביב במעגל, וללמד את אבניה להסתדר במבנה נועז ומסכן בקטע הסיים.

אחר כך הן קופצות למטה על הארץ לקול תשוואות ומלחמות.

והעין לציון צופיה ובוכיה.

השיר "ירושלים מלאה יהודים משומשים" הוא אחד משיריו החדשים של המשורר יהודה עמיחי, העומד לראות אור בקובץ "שלווה גדולה: שאלות ותשובות" בהוצאת "שוקן".

* קנט המסון — ברכת האדמה; מנור ווגית; ניסן טורוב; עריכה: יותם ראובני; 363, הוצאת שוקן (כריכה רכה).